

Hvordan blæser man en bolle?

Vi har på grundforløbet til guld og sølvsmed fået muligheden for at tage til Valle i Norge med hjælp fra et Erasmus legat.

I en lille lomme mellem høje fjelde og blå søer ligger Valle. En lille landsby, der ved første øjekast ligner at nogen en gang for længe siden blev træt af at gå, og bestemte sig for at klemme nogle huse ind mellem 2 sneklædte fjelde i Setedalen.

Valle har trodset fordommene om en lille kedelig landsby og har både folkeskole, husflidsskole, højskole, 2 købmænd, dyrlæge og en landskendt guldsmed, trods sine kun 1200 indbyggere.

Det var her vi skulle bo de næste 10 dage. Vi boede på Højskolen og fik en varm velkomst af både lærere og elever.

Ca. 50 meter fra højskolen lå guldsmedeskolen, og det var her vi brugte det meste af vores tid. I Setedalen er der en stolt tradition for filigran, der bliver båret af det norske folk på deres nationaldragter. Det gør, at denne teknik er en væsentlig del af undervisningen på skolen.

På guldsmedeskolen i Valle, kan man tage hele sin uddannelse. Det betyder, at der var mange elever med flere års erfaring. Vi fulgte to forskellige hold i undervisningen. Med vores kun 10 ugers erfaring inden for guldsmedefaget på EUC Lillebælt, måtte vi holde tungen lige i munden og bare kaste os ud i kunsten at lave filigran.

Vi følte os som børn der skulle lære at gå igen, da det på klingende norsk blev fortalt at " man bare blæser bollerne så de ca. har samme størrelse" eller " man bare tvinder tråden til man synes det ser fint ud". Her kom vores manglende erfaring virkelig på prøve.

Vi kommer fra et værksted på EUC Lillebælt i Fredericia, hvor der er strenge mål og meget lidt plads til fejl grundet den korte tid, men i Norge oplevede vi et helt andet værksted og et andet arbejdsmiljø. Her handler det mere om æstetik og helhedsudtryk end egentlige mål. Det tog os lidt tid at vænne os til de friere rammer, og en helt anderledes måde at arbejde på. For selvom mål og udseende er mere frit er der meget strenge regler for, hvilke regler man skal overholde på værkstedet. Vi fik os noget af en overraskelse da vi fik overrakt både forklæde og sikkerhedsbriller ved døren ind til værkstedet.

Kl. 15.00 blev værkstedet lukket og alle skulle gå hjem. Det var noget af en omvæltning fra EUC Lillebælt i Fredericia, hvor vi må sidde og arbejde fra kl. 6.00 til kl. 22.00. Vi glædede os hver morgen til at komme tilbage til værkstedet og arbejde videre med vores små projekter.

Selvom vi følte vi sagtens kunne bruge mere tid på værkstedet kom vi alle ud med flotte filigransmykker, og følte alle at vi tog ny viden med hjem fra værkstedet hver dag. Vi blev inviteret på Setedalens historiske museum, hvor vi fik hele historien om, hvordan sølvet var blevet en del af en kultur, og hvor meget betydning det har fået for Setedalen og Valle i dag.

Ud over filigran fik vi lov at prøve kræfter med at indfatte sten og lave en smule emaljearbejde.

Vi fik gode venner blandt de studerende og lærerne på skolen, og en af de sidste dage blev vi inviteret med ud på fjeld-hiking af guldsmedeskolen forstander, Ewald. Ligeledes blev vi inviteret til en privat klassefest med nogle af de andre studerende.

Da vi stod der på toppen, af det de så sødt kalder Sukkertoppen, tror jeg vi alle sammen følte en form for tilfredsstillelse og glæde ved at være blevet givet denne oplevelse.

Og hvordan blæser man så egentlig en bolle?

Det gøres over kul, med rigelig varme og en masse tålmodighed.

Sara, Julie, Christina og Sophie
Guldsmedeuddannelsen ved EUCL forår 2017

